

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 sierpnia 2023 r., (data wpływu do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...): 16 sierpnia 2023 r.), H. M. działając w imieniu własnym, złożył skargę do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) na działania radcy prawnego W. M., nr wpisu: (...), który świadczy pomoc prawną na rzecz Urzędu Gminy K. i jednocześnie reprezentuje Wójta Gminy K. T. G. w prywatnej sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym (...), pod sygn. akt (...), czym w ocenie skarżącego naruszył art. 10 w zw. z art. 25 ust.1, art. 26, art. 26a, art. 27 pkt 1, art. 30a Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1984 r. o radcach prawnych.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) radca prawny S. G., oceniając treść skargi z dnia 2 sierpnia 2023 r., postanowieniem z dnia 20 października 2023 r., sygn. akt RD 103/23, na podstawie art. 305 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) postanowiła odmówić – ze względu na brak znamion czynu zabronionego - wszczęcia postępowania w sprawie działań radcy prawnego W. M., podejmowanych w ramach czynności zawodowych jako pełnomocnik Wójta Gminy K. w jego prywatnej sprawie, z powództwa Wójta Gminy K. przeciwko skarżącemu o ochronę dóbr osobistych, wskazujących na ograniczenie niezależności radcy prawnego, jawiących się jako uchybiające godności zawodu radcy prawnego, stwarzające zagrożenie dla tajemnicy zawodowej i powodujące wystąpienie konfliktu interesów.

W dniu 8 listopada 2023 r., do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) wpłynęło pismo H. M. z dnia 6 listopada 2023 r., dotyczące uzupełnienia skargi na radcę prawnego W. M., złożonej w dniu 16 sierpnia 2023 r., które z uwagi na wcześniejsze zakończenie postępowania w sprawie, zostało potraktowane jako odrębna skarga i przekazane do odrębnego postępowania.

W piśmie z dnia 6 listopada 2023 r., skarżący H. M. wskazał, że radca prawny W. M. angażuje się osobiście w działania przeciwko radnym Gminy K., legalnie działających w klubie radnych (...), będących w opozycji wobec Wójta Gminy K., albowiem był on obecny jako pełnomocnik Wójta Gminy K. - T. G. na przesłuchaniu m.in. skarżącego, na Komendzie Powiatowej Policji w S. w sprawie pomówienia Wójta Gminy K. tekstem na serwisie społecznościowym FB. Skarżący H. M. wskazał, iż w jego przekonaniu, z uwagi na fakt uczestnictwa w niniejszym przesłuchaniu radcy prawnego W. M., została stworzona atmosfera przewagi, a przesłuchiwanym czuli się osaczeni z powodu sposobu prowadzenia przesłuchania oraz ilości osób biorących udział w przesłuchaniu. Skarżący wskazał, że występował do K. Powiatowej Policji w S. z wnioskiem o udostępnienie akt sprawy, celem uzyskania kopii pełnomocnictwa, jednakże wniosek został rozstrzygnięty odmownie. W związku z powyższym, skarżący H. M. wnosi o wystąpienie przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) o wydanie kopii pełnomocnictwa sporządzonego przez radcę prawnego W. M. na potrzeby tego przesłuchania. W ocenie skarżącego i pozostałych osób przesłuchiwanym, przesłuchanie było tendencyjne i aroganckie, co świadczy o osobistym zaangażowaniu radcy prawnego W. M. w sprawy prowadzone przez Wójta Gminy K. T. G. przeciwko opozycji. Zdaniem skarżącego, zachowanie radcy prawnego W. M. jest nieetyczne.

Do skargi H. M. dołączył kopie wezwań Komendy Powiatowej Policji w S. z dnia 27 maja 2021 r., D- (...)- (...)/(...).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) radca prawny S. G. analizując treść skargi oraz dołączone do skargi dokumenty doszła do przekonania, iż w prawie zachodzi przesłanka do odmowy wszczęcia postępowania, albowiem zgłaszane w skardze zarzuty wobec radcy prawnego W. M. są niezasadne.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie dopatrzyła się w działaniach radcy prawnego nieprawidłowości uchybiających godności zawodu radcy prawnego, czy też wystąpienie konfliktu interesów.

W związku z powyższym, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...), wobec nie stwierdzenia popełnienia przez radcę prawnego W. M. czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne, postanowieniem z dnia 17 listopada 2023 r., sygn. akt RD 131/23, na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166), odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie.

H. M. nie zgodził się z rozstrzygnięciem niniejszego postanowienia i za pośrednictwem Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w dniu 7 grudnia 2023 r., wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) odwołanie z dnia 4 grudnia 2023 r.

W odwołaniu H. M. podtrzymał dotychczasowe stanowisko odnośnie zarzucanych radcy prawnemu W. M. czynów, które według skarżącego, należy zakwalifikować jako przewinienie dyscyplinarne i dodatkowo podniósł, że wszystkie złożone przez niego wnioski zostały pominięte a rozstrzygnięcie zostało oparte wyłącznie na oświadczeniach złożonych przez radcę prawnego W. M..

Do odwołania skarżący H. M. dołączył wniosek z dnia 28 listopada 2023 r., skierowany do Komendy Powiatowej Policji w S. o udostępnienie informacji publicznej w przedmiocie udostępnienia kopii pełnomocnictwa jakie zostało sporządzone przez radcę prawnego W. M. na potrzeby śledztwa prowadzonego przez KPP w S.

o sygn. akt (...) oraz wniosek również z dnia 28 listopada 2023 r., skierowany

do Wójta Gminy K. T. G. o udostępnienie informacji publicznej

w przedmiocie udostępnienia kopii umowy na świadczenie obsługi prawnej Urzędu Gminy K. zawartej z radcą prawnym W. M. w latach 2020 – 2023; udostępnienia kopii umów zlecenia, o dzieło itp., jakie zostały zawarte przez Urząd Gminy K. z radcą prawnym W. M., na inne czynności prawne nie wymienione w umowie o obsługę prawną oraz udostępnienie kopii rachunków oraz dowodów wpłat jakie poniósł Urząd Gminy z tytułu wykonywania umów.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Stosownie do postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U z 2022 r. poz. 1166) radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych.

Zgodnie z art. 26 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny nie może świadczyć pomocy prawnej, jeżeli wykonywanie czynności zawodowych naruszałoby tajemnicę zawodową lub stwarzało znaczne zagrożenie jej naruszenia, ograniczałoby jego niezależność lub stwarzało znaczne zagrożenie jej naruszenia, albo gdy posiadana przez niego wiedza o sprawach innego klienta lub osób, na rzecz których uprzednio wykonywał czynności zawodowe, dawałaby klientowi nieuzasadnioną przewagę.

Jednocześnie art. 27 pkt 1 i 5 w/w Kodeksu stanowi, że radca prawny nie może udzielić pomocy prawnej jeżeli brał udział w sprawie jako przedstawiciel organów władzy publicznej lub osoba pełniąca funkcję publiczną albo jako arbiter, mediator lub biegły jak również był lub pozostaje w bliskich stosunkach z przeciwnikiem swojego klienta lub osobą zainteresowaną niekorzystnym dla klienta rozstrzygnięciem sprawy.

Z kolei zgodnie z art. 28 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klientów, jeżeli ich interesy są sprzeczne w tej samej sprawie lub sprawie związanej oraz jeżeli przeciwnik klienta jest również jego klientem

w jakiegokolwiek sprawie. W myśl natomiast art. 28 ust. 3 radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klienta, którego interesy są sprzeczne z interesami osób, na rzecz których radca prawny uprzednio wykonywał czynności zawodowe w tej samej sprawie lub sprawie z nią związanej.

Przepis art. 28 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego dotyczy procesowej aktywności radcy prawnego i zawiera reguły obowiązujące w przypadkach, w których konflikt interesów w różnym stopniu dotyczy spraw klienta radcy prawnego. Należy podkreślić, że zgodnie z wyżej przytoczonym przepisem konflikt interesów zachodzi wówczas, gdy interesy klientów są sprzeczne w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej, gdy radca prawny równocześnie prowadzi na rzecz przeciwnika klienta jakąkolwiek inną sprawę jak również gdy interesy klienta są sprzeczne z interesami wcześniejszych klientów radcy prawnego w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej, nawet jeżeli sprawy zostały zakończone, a stosunek prawny pomiędzy radcą prawnym i klientem wygasł.

W myśl art. 42 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny wykonujący zawód na podstawie umowy o pracę bądź umowy o świadczenie stałej pomocy prawnej klientowi będącemu osobą prawną nie może:

1.
utożsamiać interesu klienta z interesem jego organów lub jednego z nich albo członków tych organów;

2.
utożsamiać interesu klienta z interesem innych podmiotów z grupy kapitałowej klienta bądź interesem ich organów albo członków tych organów;

3.
odmówić udzielenia porad, opinii prawnych lub wyjaśnień co do prawa żadnemu z organów tej osoby prawnej, chyba że umowa z klientem stanowi inaczej.

Przepis art. 42 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego nawiązuje do pojęcia „konfliktu interesów”, o którym mowa w art. 27 – 30 Kodeksu i doprecyzowuje obowiązki i uprawnienia radcy prawnego w przypadku świadczenia pomocy prawnej na rzecz osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej. Ponadto należy podkreślić, że wyżej przytoczony przepis stoi na straży niezależności radcy prawnego wyrażonej w art. 9 ust. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz wolności od wszelkich wpływów wynikających z osobistych interesów radcy prawnego, nacisków z zewnątrz oraz ingerencji z jakiegokolwiek strony lub z jakiegokolwiek powodu wyrażonej w art. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Stosownie do postanowień art. 42 ust. 1 pkt 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny, świadcząc pomoc na rzecz osoby prawnej, nie może utożsamiać interesu klienta z interesem organów lub jednego z nich albo członków tych organów. Celem tego przepisu jest rozróżnienie i oddzielenie interesu klienta (osoby prawnej) od interesów jego organów lub ich członków.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) po przeanalizowaniu stanu prawnego do stanu faktycznego, uznał stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego S. G. za prawidłowe.

W ocenie Okręgowego Sądu Administracyjnego w rozpatrywanej sprawie, brak jest podstawy prawnej do pociągnięcia radcy prawnego W. M. do odpowiedzialności dyscyplinarnej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami nie istnieje jakiegokolwiek ograniczenie w możliwości zawierania przez radcę prawnego umowy zlecenia z wójtem gminy, jako osoby fizycznej, do reprezentowania go w prywatnym procesie cywilnym w sytuacji, gdy jednocześnie radca prawny świadczy pomoc prawną na rzecz gminy, w której jego klientem jest wójt gminy.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, reprezentowanie Wójta Gminy w prywatnym sporze, w tym występowania jako pełnomocnik Wójta Gminy K. w przesłuchaniu prowadzonym przez Komendę Powiatową Policji w S., w sprawie o sygn. akt (...), (...)(...), (...), nie świadczy o nieetycznym zachowaniu radcy prawnego W. M. czy istnienia konfliktu interesów

w rozumieniu przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Wyżej przytoczone przepisy wskazują na konieczność zaniechania przez tego samego radcę prawnego wykonywania obsługi prawnej na rzecz obu podmiotów, gdy oba podmioty są stroną jednego stosunku prawnego, względnie w ramach danej czynności prawnej pomoc prawna po obu stronach byłaby świadczona przez tego samego radcę prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznaje za prawidłowe i przyjmuje za swoje, stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego S. G., że samo uczestniczenie w przesłuchaniu w charakterze pełnomocnika osoby mającej status pokrzywdzonego w sprawie, nie oznacza, że radca prawny prowadził przesłuchanie i odpowiada za atmosferę panującą podczas przesłuchania.

Ponadto należy podkreślić, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie jest właściwy do rozstrzygania co do prawidłowości przesłuchania prowadzonego przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w S., zarzuty w tym zakresie należy kierować do organów ścigania.

Brak jest również uzasadnienia do uznania zarzutu skarżącego w przedmiocie zbyt emocjonalnego angażowania się przez radcę prawnego W. M. w sprawy zlecone przez Wójta K. p-ko opozycji oraz p-ko wszystkim osobom z terenu Gminy K., albowiem zarzuty te nie znajdują uzasadnienia w zebranych materiale dowodowym. Subiektywne odczucia skarżącego nie stanowią dowodu na wniesione zarzuty.

Odnosnie zarzutu dotyczącego braku pełnomocnictwa przez radcy prawnego W. M. w trakcie przesłuchania na w Komendzie Powiatowej Policji w S., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych wyjaśnia, że na mocy art. 97 k.p.c.,

w związku z art. 89 k.p.k., pełnomocnik, który nie może przedłożyć pełnomocnictwa może zostać dopuszczony tymczasowo do nagłej czynności procesowej, przy jednoczesnym określeniu przez organ terminu do złożenia brakującego pełnomocnictwa. Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z art. 91 k.p.c. pełnomocnictwo procesowe obejmuje swym zakresem umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych. Oznacza to, że postępowanie radcy prawnego, nie narusza przepisów Kodeksu postępowania karnego, Kodeksu postępowania cywilnego, jak również ustawy o radcach prawnych oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Tym samym nie znajduje uzasadnienia wniosek skarżącego

o wystąpienie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do Komendy Powiatowej Policji w S. o wydanie kopii przedmiotowego pełnomocnictwa.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) stwierdza zatem, że reprezentowanie przez radcę prawnego W. T. G., w trakcie przesłuchania na Komendzie Powiatowej Policji w S., w dniu 12 maja 2021 r., nie stanowi naruszenia przepisów art. 10 w zw. z art. 25 ust. 1, art. 26, art. 26a, art. 27 pkt 1, art. 30a Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) nie znalazł zatem podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia i uznał, że nie doszło do naruszenia art. 438 pkt 2 i pkt 3 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., i na podstawie art. 74¹

pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz.U z 2022 r. poz. 1166) w zw.

z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k., utrzymał w mocy w całości postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) S. G. z dnia 17 listopada 2023 r., sygn. akt RD 131/23.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie 2 ustawy

z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 166) i zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym

w kwocie 1 000,00 (słownie: jeden tysiąc złotych) obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...), w niniejszej sprawie działa jako organ II instancji

i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k., w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści

art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.